

АРХИТЕКТ 2025

брой-1, 2
април
май
БГ

информационен бюлетин на съюза на архитектите в България
издание на сдружени софийски архитекти



ВЪРВИ, НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ,
КЪМ СВЕТА БЪДНИНА ВЪРВИ,
С КНИЖОВНОСТТА, ТАЗ СИЛА НОВА,
СЪДБИНИТЕ СИ ПОДНОВИ!

ВЪРВИ КЪМ МОЩНАТА ПРОСВЕТА!...
В СВЕТОВНИТЕ БОРБИ ВЪРВИ
ОТ ДЪЛЖНОСТ НЕИЗМЕННО ВОДЕН —
И БОГ ЩЕ ТЕ БЛАГОСЛОВИ!

НАПРЕД! НАУКАТА Е СЛЪНЦЕ,
КОЕТО ВЪВ ДУШИТЕ ГРЕЙ!
НАПРЕД! НАРОДНОСТТА НЕ ПАДА
ТАМ, ДЕТО ЗНАНЬЕТО ЖИВЕЙ!

БЕЗВЕСТЕН БЕШЕ ТИ, БЕЗСЛАВЕН!...
О, ВЛЕЗ В ИСТОРИЯТА ВЕЧ,
ДУХОВНО ПОКОРИ СТРАНИТЕ,
КОИТО ЗАВЛАДЯ СЪС МЕЧ!..."

ТЪЙ СОЛУНСКИТЕ ДВАМА БРАТА
НАСЪРЧВАХА ДЕДИТЕ НИ...
О, МИНАЛО НЕЗАБРАВИМО,
О, ПРЕСВЕЩЕНИ СТАРИНИ!

БЪЛГАРИЯ ОСТАНА ВЯРНА
НА ДОСТОСЛАВНИЙ ТОЗ ЗАВЕТ —
В ТЪРЖЕСТВОВАНЬЕ И В СТРАДАНИЕ
ИЗВЪРШИ ПОДВИЗИ БЕЗЧЕТ...

ДА, РОДИНАТА НИ ГОДИНИ
ПРЕСВЕТАИ ПРЕЖИВЯ, В БЕДА
НЕОПИСУЕМА ИЗПАДНА,
НО ВЪРШИ ДЪЛГЪТ СИ ВСЕГДА!

БЕ ВРЕМЕ, ПИСМЕНОСТТА НАША
КОГА ОБХОДИ ЦЕЛИЙ МИР;
ЗА ВСЕСВЕТОВНАТА ПРОСВЕТА
ТЯ БЕ НЕИЗЧЕРПАЕМ ВИР;

БЕ И ТЪЖОВНО РОБСКО ВРЕМЕ...
ТОГАЗ БАЛКАНСКИЙ ХРАБЪР СИН
НАВЕЖДАШЕ ЛИЦЕ ПОД ГНЕТА
НА ОТОМАНСКИЙ ВЛАСТЕЛИН...

НО ВИНАГИ ДУХЪТ НАРОДЕН
ПОДПОРКА ТЪРСЕШЕ У ВАС,
О, МЪДРЕЦИ!... ПРЕЗ ДЕСЕТ ВЕКА
СЕ ЖИВ ОСТАНА ВАШИЙ ГЛАС!

О, ВИЙ, КОИТО ЦЯЛО ПЛЕМЕ
ИЗВЛЯКОХТЕ ИЗ МРЪТВИНА,
НАРОДЕН ГЕНИЙ ВЪЗКРЕСИХТЕ —
ЗАСПАЛ В ГЛУБОКА ТЪМНИНА;

ПОДВИЖНИЦИ ЗА ПРАВА ВЯРА,
СЕЯТЕЛИ НА ПРАВДА, МИР,
АПОСТОЛИ ВИСОКОСЛАВНИ,
ЗВЕЗДИ ВЪРХУ СЛАВЯНСКИ МИР

БЪДЕТЕ ПРЕБЛАГОСЛОВЕНИ,
О ВИЙ, МЕТОДИЙ И КИРИЛ,
ОТЦИ НА БЪЛГАРСКОТО ЗНАНИЕ,
ТВОРЦИ НА НАШИЙ ГОВОР МИЛ!

НЕК' ИМЕТО ВИ ДА ЖИВЕЕ
ВЪВ ВСЕНАРОДНАТА ЛЮБОВ,
РЕЧТА ВИ МОЩНА НЕК' СЕ ПОМНИ
В СЛАВЯНСТВОТО ВО ВЕК ВЕКОВ!



24 МАЙ

ДЕН НА СВЕТИТЕ БРАТА
КИРИЛ И МЕТОДИЙ,
НА БЪЛГАРСКАТА АЗБУКА,
ПРОСВЕТА И КУЛТУРА И
НА СЛАВЯНСКАТА
КНИЖОВНОСТ

ЧЕСТВАНЕ МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН
НА ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА

АПРИЛОВСКАТА ГИМНАЗИЯ, ГАБРОВО



ПЪРВО БЪЛГАРСКО СВЕТСКО ВЗАИМНО УЧИЛИЩЕ

Известната Априловска гимназия, открита в Габрово на 14 януари 1835 г. (нов стил), навърши 190 години от основането.

Първото българско светско взаимно училище, изцяло с преподаване на български език, е създадено по волята и със средства от Васил Априлов (1789 – 1847). От 1872 година училището прераства в гимназия. И по настоящем, от 1998 г (след 25 годишно прекъсване на училищната дейност), сградата е предоставена за обучение и е средно училище с хуманитарен и чуждоезиков профил - „Национална Априловска гимназия“, като западното крило е „Музей на образованието“.

Емблематичната за Габрово сграда на училището е изградена в периода 1851–1873 г., от строителя Уста Генчо Кънев (1829 –1890) от Тревненско. През 1910 г. е построено източното крило от габровския майстор Продан, а в последствие и западното. Училището, от първите години на създаването, е разполагало с кабинет по физика, а за дарените през 1840 г. от Васил Априлов и съратникът му Николай Стефанов Палаузов (1776–1853) книги, е организирана и първата училищна библиотека.

2011 година е изграден Нов корпус, позволяващ обучението на над 600 ученици от осми до дванадесети клас. Обучение, съобразено с тенденциите на съвременното образование, в условията на конкуренция между поколенията.

Изготвил арх. Здравка Аврамова



ЧЕСТВАНЕ МЕЖДУНАРОДНИЯ ДЕН
НА ПАМЕТНИЦИТЕ НА КУЛТУРАТА

ВАРНЕНСКАТА ДЕВИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ НА ГРАД ВАРНА

Църквата и училището, Училището и църквата са изначалните извори на българското Възраждане в условията на Османската държава.

Морският град е средище на различни етноси – българи, гърци, турци, татари, арменци, гагаузи, евреи, цигани и др. За стремежа към образованост на жителите му, данни могат да се почерпят от Internet на: <https://www.chernomore.bg/a/18-jivot/124188-nepoznatata-istoriya-uchilishtata-vav-varna>.

Независимо, че българското население не е най-многочисленото в града преди и в началните години след Освобождението, във Варна, за първи път на български, е отслужена църковна служба на 12 март 1860 г. През май 1862 са първото отдаване на почит на братята Св.св. Кирил и Методий. Класно училище е съществувало в действащата и сега църква „Св. Архангел Михаил“. През 1860 г. Училищната община във Варна и учителят Константин Арабаджиев, успяват да организират и създадат българско училище.

Емблематичната за Варна сграда на Девическата гимназия е построена в периода 1893 – 1898 г. Проектът за сградата е предоставен от белгийски просветен министър, което налага преработката му от архитект Петко Момчилов.

Кой е арх. Петко Момчилов? - роден на 02 ноември 1864 г., завършил през 1885 г. Мъжката гимназия във Варна, учителствал в града, следвал в Мюнхен, завършил архитектура в университета в Прага през 1892 г.



ВАРНЕНСКА ДЕВИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ

По негови проекти са изградени гимназиите в Ловеч, Велико Търново и Пловдив, Варненската митрополия, сградата на Светия синод, Централната минерална баня, Александровска болница, Българската народна банка в София, Сливенски минерални бани. Участвал е и е номиниран в конкурси за изграждане на мост в Будапеща и в Санкт Петербург. Арх. Петко Момчилов е първият почетен гражданин (1898 г.) на Горна Оряховица (родният му град); починал е на 18 януари 1923 г. Сградата на бул. „Мария Луиза“ във Варна продължава да е символ на града, независимо от смененото ѝ предназначение. От 1983 г. тя е предоставена на Варненския археологически музей. Още през юни 1906 г. тук е организирана първата археологическа експозиция от Варненското археологическо дружество, създадено по инициатива на братята Шкорпил. Не случайно пред главния вход е скулптурната група на основоположниците на българската археология и музейно дело - Карел и Херман Шкорпил, дело на проф. д-р Пламен Братанов. Сградата е със статут на паметник на недвижимото културно наследство от национално значение.

Изготвил арх. Здравка Аврамова
Снимки арх. Владимир Попов



НОВОТО БЪЛГАРСКО ЧИТАЛИЩЕ



НОВОТО БЪЛГАРСКО ЧИТАЛИЩЕ - АРХИТЕКТУРЕН ФОКУС ЗА УСПЕШНО ОБЩЕСТВО

ТРАНСФОРМАЦИЯ КЪМ БЪДЕЩЕТО НА ЧИТАЛИЩЕ СВЕТИНА 1940, СО, Р-Н ТРИАДИЦА

Представете си, ако...сздадем бъдеще за всички нас, представете си, ако живеем в едно културно-образователно урегулирано общество, с прекрасна среда в българското училище, с още по-щастлива среда в българското читалище, изпълнени с нашите деца..., в един достоен свят с нова среда, какъвто българският народ заслужава. За всичко това архитектурната професия носи отговорност и има мисия.

Архитектурата днес е мощен лост за възраждане на национални ценности и традиции и създаване на нови, само ако умело създава СРЕДА за това развитие. Може би голямото стойностното образование трябва да започне с образованието и на младите архитекти, изгубени в изключително претоварени образователни програми... Най-важното си остава как успяваме днес и създаваме ли достойна среда за култура и образование в 21 век, като стратегически приоритети за сегашните и бъдещи поколения. За малката ни страна, нямаме право на грешки. Читалището си остава Българската религия!

Успехът ни зависи от духовната ни основа, богатството на връзките ни, здравината на семействата ни и характера на общностите ни. Тези общности са един интердисциплинарен процес за формиране на местните хора от един квартал, например, силно обвързани с новото училище, с новото читалище, което приютава всички, за различни активности, 365 дена в годината, като социален фактор за по-смислен живот.

Читалището се завръща! И бъдещето му е свързано с архитектурата, със средата създадена от нас, като се превръща в културен, обществен феномен и медиатор за общността, в новите културно - образователни центрове на 21в. Нашата инициатива за възраждане на качествено нова среда, а не само саниране с мултиплициране на стария модел за следващи десетилетия, в крайно нуждаещите се позабравени читалища у нас може да стане реалност само с мотивираната категорична обществена заявка на архитектурната общност.

Съвременници сме на голяма динамика на промените днес. В тях, архитектурата има водеща роля в тези процеси в обществото, още по-конкретно в стратегическите области - образование и култура. На този фон да си пожелаем дързост, знания и умения за участие в похода на българския народ днес, за щастлива културна и образователна среда за България, за смислено бъдеще. Ние колективно можем да оставим следа в това развитие ...представете си го.

Новото „щастливо читалище“ с архитектура, създаваща удоволствия, предизвикателства, смисъл за хората. Няма друга област, професия, толкова комплексно ангажирана и отговорна за качеството на живот на хората, за СМИСЪЛА НА СГРАДИТЕ, НА СРЕДАТА.

За кого бият камбаните днес?

За нас, архитектите, за политиците, за културната общност, заедно да преведем поколението на България. **ВЪРВИ НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ!**

УСТА КОЛЮ ФИЧЕТО

Тази година се навършват 225 години от рождението на най-известния и успешен майстор строител и архитект на Възраждането Уста Колю Фичето.

По този повод дружество „Архитектурно наследство“ към Съюза на архитектите в България, в сътрудничество с Музея на Колю Фичето в Дряново, открихме изложба за този уникален първомайстор в Централния Дом на архитекта в София. Това честване съвпадна с отбелязване на Международния ден на паметниците на културата, на който проф. д-р арх. Николай Тулешков представи презентация за живота и дейността на Колю Фичето, както и някои не толкова известни данни за него.

Колю Фичето е преминал през всички етапи на майсторския строителен (дюлгерски) занаят от чиракуване, през калфа, калфашия, башкалия (майстор без собствен капитал), до уста майстор. Но малко се знае, че по майчина линия в рода му има известни марангози (резбари), както и че той е изучавал резбарския занаят и някъде към 1833 г. е препасан за майстор резбар. Проф. Тулешков, на базата на документи и сравнителни аналогии на фрагменти и елементи, характерни за обемно-пространственото оформяне на неговите църкви, допуска участие на Колю Фичето в изработване на много от иконостасите в църквите, в които е работил. Те се отличават с раздвижените обемно-пространствени необарокови форми както в интериора, така и в екстериора.

Друго не толкова известно сведение за Фичев е, че фамилията му следва да е Филчев, тъй като баща му се е казвал Йован Филчев, но при устното изговаряне „Л“-то се е изгубило.

През 1831 година той се включва в тайфата на майстор Димитър Радев за изграждане на източното крило и съборната черква на Преображенския манастир. Но устабашията е участник във Велчовата завера и след обесването му, Колю Фичето и дядо Иван Бърната набързо завършват строежа. За изработване на иконостаса в новата църква на Преображенския манастир в сметководните книги на манастира за 1839 г. се намира неговото име за резбарските работи.

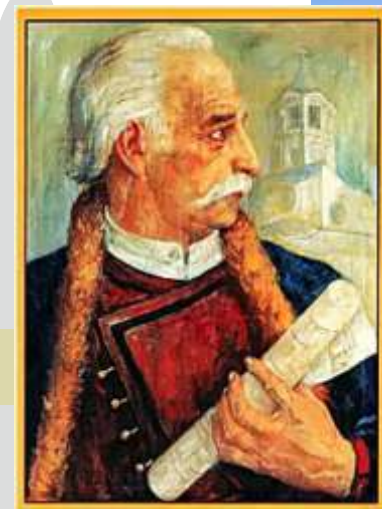
Строежът на църквата Св. Никола в Търново, Колю Фичето започва като башкалия, заедно с устабаши Иван Давдата, който се разболява и Фичев я завършва самостоятелно като оправдава доверието и на майстора и на църковното настоятелство.

Проф. Тулешков, като един от най-подробните изследователи на Колю Фичето, отбелязва че той работи почти по цялата Османска империя и се среща с брациговски, одрински, македонски, албански, италиански и румънски строители, каменоделци и така натрупва голям професионален опит. Масштабните градежи на майстора са основно в Търновско и Северна България като църкви, сгради и мостове.

При градежа на Съборната черква в Търново, Фичев се вдъхновява от елементите на части от средновековен триабсиден храм от XIV век до който е долепен новият градеж, като удачно увенчава новата църква с живописен едноредов тухлен зъборез.

След черквата на Килифаревския манастир, при изграждане на храм Рождество Пресветия Богородици в Търново, Фичев развива своята характерна „двойна фичевска кобилица“ – една вълнообразна петцентрова линия. Така Никола Фичев, натрупал самочувствие, отбелязва в църковната кондика сътвори „арките Колю Фиче“.

Списъкът от строежите само в продължение на две-три години са Съборната черква на търновския манастир Св. Троица, черквите Св. Димитър в Лясковец, Св. Марина в Търново, Св. Никола в Дряново, Св. Никола в Горна Оряховица. В същото време гради и къщи в Лясковец, Горна Оряховица, а в Търново Къщата с маймунката, на Никола Коюв, Стамболовия хан и хана на Минчо Хаджицачев.



Мостът на Колю Фичето над река Янтра, град Бяла

При всеки нов строеж Колю Фичето се е стремил да придаде индивидуален, нов и разпознаваем вид, но в същото време всичките му църкви се родят с характерните Фичовски необарокови кобилични форми и детайли.

Най-стойностните обекти на Никола Фичев, запазени до наши дни са моста при Бяла и най-голямата от черквите му нов кръстокуполен тип – Св. Троица в Свищов. Най-големият обект, строен от Никола Фичев е сградата на Конака в Търново. В тази сграда в периода 10 февруари - 16 април 1879 г. е заседавало Учредителното събрание, което приема Търновската конституция. На 17 април 1879 г. там се открива Първото Велико народно събрание, което избира за български княз Александър Батемберг.

На 27 юли 1884 г. там започнали заседанията на IV-то Велико народно събрание. Сградата на Конака е унищожена от пожар през 1906 г., като е възстановена върху останките на първи и втори сутерен от техническото бюро на арх. Г. Козаров. През 1987 г. извършена от НИПК реставрация, която връща сградата в нейния първоначален вид, по проект за реконструкция на арх. Илия Лефтеров.

Другият запомнящ се уникален обект на Никола Фичев е Покритият мост над река Осъм в Ловеч. За съжаление този обект също не е дошъл до наши дни и можем да му се възхищаваме само на снимка. На мястото на изгорелия мост през 1926–1931 г. е изграден нов железобетонен покрит мост по проект на архитект Стефан Олеков и инженер Цветков, но той съществено се различава от оригиналния. През 1981–1982 г., по проект на арх. Христо Златев и инж. А. Малеев, железобетонният мост е реконструиран като придобива днешния си вид, но също се различава от оригинала.

/от книгата „Първомайстор Никола Фичев“ на проф. д-р арх. Н. Тулешков/
д-р арх. Валентина Едрева

Къщата с маймунката,
Велико Търново



Оригиналният покрит мост
на Колю Фичето
над река Осъм, гр. Ловеч

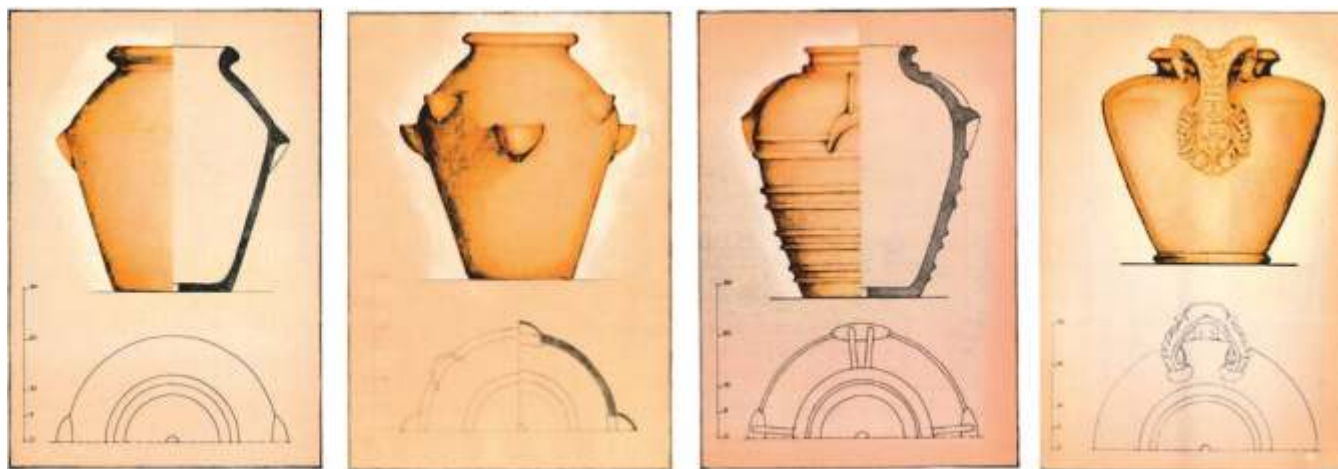
Проф. АГОСТИНО БОССИ

Човешкото е следата, която човек оставя в нещата, това е произведението, било то шедевър или анонимен продукт на една епоха. Именно непрекъснатото разпространение на произведения, предмети и знаци прави цивилизацията, местообитанието на нашия вид, неговата втора природа. Ако тази сфера от знаци, която ни заобикаля с плътния си прах, бъде отречена, човекът не оцелява.

Италио Калвино, *Събиране на пясък*.

На 15.04.2025 г., в зала 1 на ЦДА, беше открита с лекция изложбата:
ИЗКУСТВО НА ЗЕМЯТА В ЗЕМЯТА НА ИЗКУСТВОТО.
Традиционна неаполитанска теракота
на италианския проф. арх. Агостино Босси.

Чрез изследователската работа, която виждаме обобщена в рисунките, релефите и други свидетелства, подкрепящи тази изложба, Агостино Босси спасява от забора изключителни свидетелства за материалната култура на нашето минало, той се ангажира да предаде на бъдещите поколения урока, който те ни дават. Върху адекватността на формите, подчертавайки способността им да устоят във времето и да запазят изразителната си форма непокътната след хилядолетия. Този последен аспект привлича вниманието към друг фундаментален характер, присъщ на това ценно културно начинание, този, който разкрива *animus architectonicus*, който ръководи своя създател от първия до последния шрих с молив: постоянното напрежение на творческото въображение да чете и интерпретира елементите, анализиран в опита от проучването от гледна точка на дизайна. Именно тази дизайнерска визия придава на цялата работа още по-забележим културен смисъл. Всъщност той допринася за подчертаването на онази същественост на формите, постигната с уменията на древните строители, която днес, макар и много желана, се постига много рядко.



Наистина, съдейки по доминиращите тенденции в областта на архитектурата на нашето време, толкова силно доминирано от невероятни пластични изкривявания и безпричинни формални усложнения, яснотата и ефективността на решенията се забелязват веднага в теракотените артефакти, изследвани от Агостино Босси, те изглеждат почти се извисяват до ниво на непостижима идейна чистота.

Паоло Чечере*
*Професор по философия в класическата гимназия Доменико Чирило, Аверса.
Архитект, доктор по философия на архитектурния интериор,
Университет на Неапол - Федерико II



Градското планиране на София

(2011 – 2020)

Автор:
д-р. арх. урб.
Жана СТОЙЧЕВА

Новата книга „Градското планиране на София (2011 – 2020)“ е продължение на книгата „Градското планиране на София през прехода (1990 – 2010 г.)“. След безспорния успех на първата книга, настоящото издание проследява за дълбочено системата, законодателните рамки, както и инструментите и политиката на градското планиране на столицата. Градското население в началото на XXI век продължава непрекъснато да расте и в следващите десет години две трети от човечеството ще обитава градската среда. София, както и повечето големи градове, бележи бурно развитие и интензивната урбанизация невинно се развива по най-добрия начин. Благоустрояването на зелените пространства и връзката с природен парк Витоша са пренебрегнати за сметка на хаотичното строителство и презастрояване. Столицата ни, с многобройните си паркове и минерални извори, с близостта до планината Витоша, както и с богатото културно и историческо наследство има потенциала да се превърне в един от най-привлекателните градове в Европа.

Изследването на процесите на градското планиране на столицата през последното десетилетие е извънредно важен труд за градоустройствения анализ на случващото се и за взимането на съответните мерки и насоки за развитие.

Проучването на д-р. арх. урб. Жана Стойчева е солидна основа, над която да се надгради визията за устойчивото развитие на София като европейска столица. Авторът обективно проследява градоустройственото развитие на града през последните тридесет години и този труд е увлекателно четиво, както за специалисти, така и за широката публика.

Новите положения в устройството на територията, благоустройството и кадастъра

Второ преработено
и допълнено издание

Автор:
Валентина БАКАЛОВА



Новото издание на книгата, излязла през 2019 г., обхваща обстоен коментар на обнародваните през последните 5 години изменения и допълнения в Закона за устройство на територията, Закона за кадастъра и имотния регистър, Закона за устройството на Черноморското крайбрежие, както и на свързаните с тях промени в Закона за културното наследство, Закона за индустриалните паркове, Закона за енергията от възобновяеми източници и др.

Разгледани са актуални въпроси на собствеността и благоустройството, ограниченията на собствеността в обществен интерес и за благоустройствени цели, принудителното отчуждаване, урегулирането и застрояването на недвижимите имоти, прилагането на устройствените планове, административното регулиране на вещните права, процесите на цифровизация на кадастъра и строителния процес, изработването на кадастралните карти и кадастралните регистри и предоставянето на услуги в електронен вид.

Анализирана е нова и важна съдебна практика на ВКС и на ВАС, както и нови решения на Конституционния съд в разглежданата материя.

Валентина БАКАЛОВА
адвокат, утвърден специалист със задълбочени знания и богат практически опит, участник в работните групи по промените в устройствените закони.

арх. Цанко Стефанов Хаджистойчев 27.06.1927 - 02.01.2025
 арх. Владена Методиева Ставрева 10.03.1944 - 11.01.2025
 арх. Росица Ангелова Цанева 17.01.1946 - 28.01.2025
 арх. Пламен Борисов Кирилов 13.07.1952 - 30.01.2025
 арх. Давид Марсел Коен 13.12.1948 - 08.02.2025
 арх. Светла Иванова Дякова-Статкова 01.01.1931 - 09.02.2025
 арх. Пламен Захариев Иванов 05.08.1952 - 11.02.2025
 арх. Стефан Василев Беязов 02.08.1936 - 26.02.2025
 арх. Елисавета Рашкова Банкова 27.01.1942 - 11.03.2025
 арх. Мария Господинова Газибарова 05.07.1924 - 19.03.2025
 г-жа Милка Пенчова Костуркова 02.12.1941 - 26.03.2025
 арх. Недялка Кольова Димитрова 05.02.1950 - 02.04.2025
 арх. Димитър Здравков Парушев 11.11.1947 - 20.04.2025
 арх. Милка Атанасова Белотелева 02.11.1944 - 03.05.2025
 арх. Диана Димитрова Пожарлиева-Везирева 08.06.1953 - 04.05.2025

КРЪГЛИ ГОДИШНИНИ

арх. ГЕРГАНА ПЪРВАНОВА ЯКИМОВА /13.10.1955 - 17.04.2022/
 Дипломира Архитектура във ВИАС, София през 1978 г.
 Проектант и ръководител група в Архитектурен отдел на Химкомплект АД.
 Ръководител на проектантски отдел във ФИСИ ООД. Собствена фирма ДЕЯ-Комплект ЕТ. Проектира редица производствени, административни и обществени сгради, търговски комплекси и жилища, у нас и в чужбина - почивни бази, магазини, ресторанти, проекти за интериор и дизайн.

арх. ЛЮБА ИВАНОВА ЯНКОВА-ЧИПЕВА /11.04.1935 - 26.02.2004/
 Дипломира се през 1959 г.
 Проектира предимно в областта на жилищните сгради и има реализирани множество жилищни блокове: блок Предел 7-9, блок Цар Асен 100-102, блок 70, кв. Иван Вазов, блокове пълзящ кофраж - ж.к. Люлин, градоустройствено решение на кв. Иван Вазов. Участва в много вътрешни и два международни конкурса и в някои от тях има награди.

арх. ЗЛАТКА ЕВТИМОВА КИРОВА-МУШАНОВА /25.03.1925 - 23.11.2012/
 Дипломира се през 1949 г.
 Работи при реставрацията и консервацията на обекти в Копривщица, Пловдив, Турската архитектура в България, Мелник, Банско, Средновековните черкви по поречието на р. Струма. Една част от обектите за реставриране са в колектив с арх. Никола Мушанов - Мевлев хане, комплекса Бачковски манастир. Публикува материали върху новите проучвания и виждания за Мелник и Банско.

арх. СТЕФАН ДИМИТРОВ ОРОЗОВ /20.04.1925 - 14.10.2012/
 Дипломира се през 1956 г.
 Голям брой от неговите големи и сложни обекти са реализирани: Благоевград Дом на профсъюзите, Културен дом на НТС, Перник, Жилищен блок с киносалон, Варна, Хигиенен институт, с. Китен, част от Почивен комплекс на в. Работническо дело и на журналистите, Ваканционно селище Елените, Резиденция на УБО и балнеосанаториуми на УБО в Сандански и Хасковски минерални бани, както и много жилищни блокове с магазини. Участва в много национални и международни конкурси, на които печели първа премия, като градоустройственото решение на Централна градска част на Сандански, на Слатинския редут в София и други.

доц. худ. ЖЕЛЮ НЕДЕЛЧЕВ ЖЕЛЕВ /03.03.1915 - 23.11.1999/
 Следва живопис в София и се дипломира през 1945 г.
 Рисува много пейзажи /масло/, рисунки от Италия, Австрия и др. Има проекти и реализации за пощенски марки и е изключително прецизен график и портретист. Автор е на няколко помагала, студии и статии: „Букви и шрифтове“, /помагало за студентите по архитектура/, Стенописна украса на Рилския манастир, Стенописна орнаментна украса на Бачковския манастир и др.

Проф. арх. к. а. н. ПЕТЪР АНГЕЛОВ ТАШЕВ /27.04.1915 - 31.10.1995/
 Дипломира се архитектура в Архитектурния факултет в Белград през 1941 г.
 1945-1982 ВИАС: асистент, доцент, професор, ръководител на катедра Градоустройство и декан на Архитектурния факултет. Работи в Главпроект и Софпроект ръководител отдел, ДКСА началник отдел Градоустройство, ИГА-БАН и ИТИГА-БАН директор, главен архитект на София. Проектира главно градоустройство. Ръководи проектирането на градоустройствените планове на Димитровград, Рудозем, за центъра на София, Габрово, Сливен, Казанлък, жилищни райони Красно село, Дружба и жилищни микрорайони Свобода и Хиподрума - София. Като научен работник има над 60 научни и научно-популярни публикации в областта на градоустройството. Член на ръководството на САБ, почетен член на Кралския институт на Британските архитекти. Удостоен е със званието Заслужил архитект.

3 май, зала София, 10:00-11:30 ч; 13:00-14:30 ч

Арх. Магдалина Ръжева
 - Детска архитектурна работилница

3 май, зала 2, ЦДА, 10:00 - 17:00 ч

Зорница Танева
 - семинар по Панневритмия

4 май, зала 2, 9:00 - 13:00

Зорница Танева
 - семинар по Панневритмия

15 май, зала 2, 19:00 - 21:00 ч

Изд. Сиела - представяне на книга

15 май, зала 1, 17:30-19:30 ч

ЧСУ Ръорих - пролетен бал

16 май, зала 2, 18:30 - 20:30 ч

ДелКино Медиа ЕООД - концерт

17 май, зала 1, 8:00-19:00 ч

АВО Езиков и изпитен център -
 викторини

ПРОГРАМА М. МАЙ 2025

7 май, зала 1 и заседателна зала, 17:00 ч

КАБ - София град, Колегии Д и Б
 - общо събрание

7 май, зала 2, фойе, зала София, 13:00-21:30

Индологическа фондация Изток-Запад
 - класическа танцова драма

8 май, зала 2, 17:00 ч.

КАБ - София град, Колегия В
 - общо събрание

8 май, зала 1, 18:00 ч.

Откриване художествена изложба
 на Иван Димитров Димитров

9 май, зала 1, 17:00

- КАБ - София град, Колегия А
 - общо събрание

10 май, зала 1, фойе, заседателна зала
 9:00-17:00 ч

- Българска асоциация по родова
 терапия, БАРТ
 - Форум на българското родово знание

10 май, зала 2 и фойе, 14:30 - 19:30 ч

Илко Соколов - парфюмно изложение

11 май, зала 1 и заседателна зала, 9:00 ч

КАБ, АК - София град - общо събрание

12 май, зала 2, 20:00 - 22:00 ч

Космическо сърце ЕООД - среща с
 медитация

12 май, зала 1, 10:00 ч

- Заседание на УС на КАБ

13 май, зала 1, 19:00 - 21:00 ч.

Адвантис Травел
 - Презентация фарма компания

13 май, зала 2, 19:00 ч.

Клуб на архитекта - художник
 - откриване на художествена изложба

14 май, зала 2, 19:00 - 21:00 ч.

Камерен оркестър Класика
 - празничен концерт

17 и 18 май, зала 2, 9:00 - 19:00 ч

Фондация Рен Шюе България - семинар

18 май, зала 1, 8:00-19:00 ч

АВО Езиков и изпитен център -
 викторини

19 май, зала 2, 17:30-19:30 ч

Пътеки ООД - детски концерт

20 май, зала 2, 17:30-19:30 ч

Пространство за учене - концерт

21 май, зала 2, 19:00 - 21:00 ч

Фондация Памет и Дух Български
 - дискусия - седянка

22 май, зала 1, 18:00 - 21:00 ч

Дружество за Обединените нации в
 България - Общо събрание

22 май, зала 2, 19:00 - 21:00 ч

Ротари клуб София Витоша
 - тържествено връчване на стипендии
 арх. Атанас Динев

26 май, зала 1, 9:00 - 22:00 ч

Фондация ДОСЕГ
 - театрално представление

27 май, зала 1, 9:00 - 22:00 ч

Фондация ДОСЕГ
 - театрално представление

28 май, зала 2, 18:30 - 20:30 ч

ССНЧ
 - Фестивал на инструменталното
 изкуство
 на Сдружението на софийските
 читалища
 - галаконцерт и награждаване

29 май, зала 1, 18:30 - 20:30 ч

Представяне на стихосбирка
 автор стихове Георги Славчев
 и картини на Майстора

31 май, зала 1 и зала 2, 8:00-16:00 ч

АВО Езиков и изпитен център
 - викторини

съставили бюлетина:
 арх. Лидия Лазарова, арх. майя Бужашка
 печат: ФАТУМ ООД, +359 887 312 334

АРХИТЕКТИ-ХУДОЖНИЦИ В САБ

Лиляна Дончева – изложба

100+ акварелни картини

Изложбата се състои от 18 до 28 февруари 2025 г.
в зала 2 на Централния Дом на архитекта.

ЛИЛЯНА ЦАНОВА - ДОНЧЕВА – архитект и

художник, чийто творчески поглед съчетава
финеса на архитектурната мисъл с
живописната експресивност на акварела. В експозицията бяха
представени над 100 произведения, вдъхновени от природното и културно
наследство на България. Основни теми в творчеството на авторката са
пейзажи, цветя, забележителни природни кътчета и стари къщи,
пресъздадени с внимание към детайла и усещане за хармония.

Художничката работи в различни техники, сред които акварел, акварел с туш
и минималистични композиции само с туш, които придават на творбите
изразителност и емоционална дълбочина. Посетителите на изложбата имаха
възможността да се насладят на едно пътешествие из красотата на
българската природа, пресъздадена чрез изящната техника на акварела.

Източник: <https://www.facebook.com/sofia.art.galleries>

